

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2910/2022
28.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Милица Торњански, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Кокаи Имре“ из Темерина, коју заступа Правобранилаштво општине Темерин, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1937/22 од 11.05.2022. године, у седници од 28.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1937/22 од 11.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1.1851/2021 од 18.02.2022. године, ставом првим изреке тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове исхране у току рада за период од 01.04.2018. године до 30.04.2021. године и то тужиљи АА 113.386,75 динара, а тужиоцу ББ 116.716,50 динара, са законском затезном каматом од доспелости појединачних месечних износа до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцима исплати накнаду регреса за коришћење годишњег одмора за исти период у износу од по 81.494,83 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да за тужиоце изврши уплату доприноса Фонду ПИО на досуђене износе. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 124.772,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке тужиоци су ослобођени обавезе плаћа судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1937/22 од 11.05.2022. године, делимично је усвојена жалба тужене и преиначена првостепена пресуда тако што је делимично одбијен захтев тужиоца ББ за исплату накнаде трошкова за исхрану у току рада за месечне износе наведене изреком, док је у преосталом делу жалба тужене одбијена као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 19.05.2021. године, а вредност предмета спора за тужиљу износи 194.881,58 динара и за тужиоца 198.211,33 динара. Будући да наведена вредност предмета спора ни за једног од тужилаца очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП и да се ревизијом не указује на постојање разлога за изузетну дозвољеност ревизије у смислу 404. став 1. ЗПП, то ревизија тужене није дозвољена.

Није од значаја то што је побијаном другостепеном пресудом првостепена пресуда делимично преиначена, с обзиром да је преиначење у корист ревидента, јер је смањена његова обавеза на исплату, у односу на тужиоца ББ, па се не примењује одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, о дозвољености ревизије у случају када је другостепеном пресудом преиначена првостепена пресуда и одлучено о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић